

Nieuwdorp kan

Nick Nieuwdorp wist zeker twee jaar lang niet waar zijn klachten vandaan kwamen. Hij werd er gek van. Spiersprijn, een slecht concentratievermogen, duizeligheid. Pas sinds tweeënhalve week weet de 23-jarige Yersekenaar waar hij aan toe is. Hij heeft de ziekte van Lyme. Nieuwdorp zag zijn droom om prof te worden in rook opgaan.

„Toen ik de fiets ontdekte, was ik eigenlijk meteen verkocht”, begint hij zijn verhaal. „Sinds mijn twaalfde had ik de droom om profwielrenner te worden. Als ik de stijgende lijn van voor mijn ziekte door had kunnen trekken, was dat zeker mogelijk geweest.” De zoon van oud-renner Heddy Nieuwdorp was een talent en reed makkelijk zijn uitslagen. „Ik was een slimme renner die zich goed wist te positioneren”, stelt hij. „Ik wist wanneer ik aan moest gaan en op wie ik moest letten.”

Daarbij was er volgens de Bevelander nog voldoende ruimte over voor verbetering. „Ik trainde zelden met schema’s, wattage- of hartslagmeters. Bijna alle andere jongens deden dat al wel. Ook at ik na de koers soms een bord friet met kipnuggets en frikadellen, terwijl ik de dag daarna weer een wedstrijd had. Ik ken jongens die dan droge spaghetti gingen eten. Voor mijn leeftijd reed ik goed genoeg, dus vond ik dat niet nodig. ‘Ik had altijd nog iets achter de hand’, dacht ik, voor als ik prof werd.”

Maar een bestaan als prof is, mede door zijn ziekte, nooit aan de orde geweest. „Er zijn geen gesprekken geweest” weet hij. „Je hoopt natuurlijk dat ze bellen, vooral na de Delta Tour (2009) had ik die hoop. Ik was toen nog maar achttien jaar en reed behoorlijk sterk.”

„Dat jaar was sowieso mijn beste seizoen”, blikt Nieuwdorp terug terwijl hij eens door zijn uitslagen scrollt en kijkt tegen welke renners hij het destijds allemaal opnam. „Als je ziet waar sommige van die mannen nu staan, is dat niet mis hè”, grijnst hij. Onder anderen de namen van Theo Bos, Alexander Kristoff, Tejay van Garderen en Lars Pet-

ter Nordhaug komen voorbij.

In februari 2010 kreeg Nieuwdorp te kampen met de ziekte van Pfeiffer en daarmee begonnen de problemen. Na een traag herstel leefde Nieuwdorp een lange periode in onzekerheid. „Ik denk dat ik al zeker twee jaar Lyme heb, maar ze konden het al die tijd niet vinden. Op een gegeven moment ga je dan toch met het ergste rekening houden.”

Vorig jaar september leek de oorzaak van zijn klachten eindelijk bekend te zijn, op basis van overeenkomstige kenmerken werd inderdaad Lyme geconstateerd. Eind oktober ging het echter weer beter en bleek Nieuwdorp toch geen Lyme te hebben, zeiden ze. „In de wintermaanden had ik weinig klachten” merkt hij op. „Ik trainde vijftien tot twintig uur per week. Het ging goed en ik dacht dat het over was. Maar in februari keerden alle klachten weer terug.”

Nieuwdorp was er klaar mee en dat deed hem er toe besluiten te stoppen met wielrennen, althans zo gaf hij aan. Maar die boodschap had ook een andere oorzaak. „Ik was de mensen die telkens aan me vroegen of ik nog zou gaan koersen echt beu, ook al was het soms goed bedoeld. Ik dacht dan maar even zo. Ik ben daarin ook wel eens uitgeschoten. Een keer reden we met een groep van zestig man, onder wie wat oudere mannen. Tot zo’n veertig kilometer kon ik dat met gemak bijbenen. Een van die mannen zei toen op een vervelend cynisch toontje: ‘Zie je wel dat je het kan. Wat doe je hier eigenlijk, waarom gaan je niet gewoon koersen?’. ‘Hou je smoel nou toch eens een keer’, zei ik toen. Uiterlijk zie je misschien niets aan me, maar ze hebben geen idee hoe ik me van binnen voel.”

Uiteindelijk spoorde een natuurgeneeskundige in Middelburg de ziekte op bij Nieuwdorp. „De opluchting was groot toen”, zegt hij. „Het blijkt dus dat je het ook van een mug kunt krijgen. En dat is hoe het bij mij gegaan is, denk ik.”

Ondertussen wijst Nieuwdorp naar een plekje op zijn linkerbovenarm. „Daar had ik toen een bult zitten”, vertelt hij. „Ik denk dat het daar gebeurd is. Er zat wel een kringetje omheen, maar ik heb er verder niet bij nagedacht. Ik had er eigenlijk ook geen last van.”

„Op het begin heb ik vaak gedacht ‘waarom ik nou’, maar op den duur leg je jezelf er bij neer. Je kan ook niet anders. Je beseft dan

profcarrière vergeten

wel dat je gezondheid het allerbelangrijkste is en dat dingen als een goed uiterlijk en een mooie auto bijzaak zijn."

Klachten waar de vierdejaarsstudent Marketing en Communicatie last van heeft, zijn onder meer spierpijn, een slecht concentratievermogen, duizeligheid en het slecht verteer van eten. „Ook doet het drie keer zo veel pijn als ik mijn teen stoot en word ik soms niet goed als ik in bed lig. Ik moet dan met mijn licht aan slapen omdat ik anders draaierig en misselijk word."

Om de ziekte tegen te gaan, zit Nieuwdorp aan de antibiotica. „Dat neem ik 's morgens en 's avonds", vertelt hij. „Ik moet dat tweeënhalve maand doen en dan kijken ze hoe ik me voel." Ook slikt hij diverse pilletjes.

„Wacht, ik pak ze er wel even bij", roept hij terwijl hij naar de keuken loopt en drie kleine potjes tevoorschijn tovert. „Ik weet eigenlijk niet goed wat dit precies is, maar uit ieder potje moet ik er 's morgens en 's avonds vijf nemen." Tot slot gebruikt hij probiotica om de antibiotica uit zijn lichaam te krijgen. „Je hebt totaal geen grip op Lyme", ervaart Nieuwdorp de ziekte.

„De ene dag voel je je goed en de dag erna lig je de hele dag op de bank en moet je je aan de tafel vastpakken om op te staan. Dat is wel frustrerend. Ik heb het idee dat als ik niets doe het erger wordt. Lyme zet zich ook makkelijker uit als je lichaam koud is, dus dat zou kunnen. Af en toe bewegen is goed en dat doe ik dan ook, maar niet te veel want dan gaat het weer mis. Ik probeer een aantal keren per week te fietsen en soms ga ik zwemmen of fitnesssen."

„Als het goed is, moet ik er binnen acht tot tien maanden vanaf zijn", vervolgt hij. „De medici zeggen dat al mijn klachten in verband staan met de ziekte van Lyme, dus je zou zeggen dat het weer helemaal goed komt. Laatst sprak ik iemand die een andere persoon kende met de ziekte van Lyme. Hij had veel dezelfde klachten als ik en is nu weer helemaal genezen, dat geeft wel hoop."

„Het liefst zou ik daarna terugkeren in het peloton, maar daar durf ik nu niet aan te denken. Ik heb ook aangegeven graag weer te gaan voetballen, zoals in mijn jeugd, maar ik moet eerst maar eens gezond worden.

Wanneer ik dat weer ben, weet ik niet, maar als je me een contract geeft waarin staat dat dat over drie jaar het geval is, teken ik daar meteen voor."

Arwin Willemsen

Als zijn lichaam het toelaat, wil Nick Nieuwdorp weer gaan voetballen. Net als vroeger in zijn jeugd. Mechteld Jansen